

מסורת הש"ס

(א) [מספ"ק פ"ו ה"ג],
(ב) [לפניו חלה חטאים
(ג) ר"ל מ"ו],
(ד) כריתות (ה) (ו) [מספ"ק
ק"א], (ז) כריתות (ח) (ט) [מספ"ק
מסכת כריתות ופ"ק מסכת
הוריות] (י) [דף מ"ד].

הנהרות הב"ח

(א) ר"ל ד"ה כהנא
מחזיק וכו' הוא טמא, נ"ב
ע"ל פרק הדר דף ס"ח
ע"ב.

גילוי הש"ס

נ"ב י"ח שאין מערבין
בהרשות ענין זה שם
ד' לא ע"ה וכו'.

הנהרות מור"ב

רנשבורג
(א) נ"ב וכו' חסד ה"ח
לעבר הדומה נהמיה, נ"ב
פ"י במהות וכו' נהמיה ט"ו
הוא למחשבה (מחשבות וכו'
רע"ב א'.

מוסף רש"י

באומר לא הן עליו. הן
דקמין מותר נמים ונמלא
ואמר בשאר אולתין
ומשקין. ולי לאמר קיום
מחן עליו, דלן מון אלא
מחן מיני דגן, וספון
ושפירין וספון וספון
שעלן וספון, אלא לאמר
כל הן עליו קיום, וכל מיני
נה לא אקרי מון מון
מון ימי, כד ממש ומלא
(ובכריתות דה"ה).

רבינו חננאל

ועלתה לרב יוסף בקשר
מורא, ואיכא חד שפעון
כל אלוהא אומר מערבין
לחולה ולוקח בדי מונו
ולעבדן כד מעודה
בטעות של כל אדם.
ומי א"ר שפעון
אלעזר הכי, שאם הוא
משנה מרוב בני אדם
מערבין אותו בסויה
של בינוני, והתניא רבי
שפעון בן אלעזר אומר
עוג מלך הבשר שבת
פחתו כמלואו. כלומר
אם יש כמלואו וחיוב
להוציא סמנו סתור
לחצו שחתי הבית, ואם
שלא כן תפתחין טמאין,
ורחמין תחת גבי עוג
משום דלא איפשר, עוג
נעבד נעתיא איכסין
איכסין (אוכסין) וניפקין.
[ואיכסין] [לחן] מי פליגי
עליה או לא, ת"ש דאמר
רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
עוג מלך הבשר שבת
באכסיה ש"ס פליגי
עליה, ורתי אביי תתם
כגון דאיכא פתחים קטנים
מורא, ואיכא חד רורוח
דשטחים, ודאי כי מרור
ופתח פתח לא אשקיה
מנה בהאי רבה מוסף
[ק] מרורוח, משום דרב
אמר מערבין בבשר די
ובכריתות חיים ונמלא אפר
רב נחמן סיני [אמר]
ששים, ומשום דספון
הוריות רב יוסף סיני, ורבה
עוקר הרים, וירושלמי בכל
מערבין ומשחתין חרץ

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ל.

לימא תהיו תיובתא, ואם תאמר והא מאן דפליג ארז ושמואל
לא פליג אלא בלארז ודוחן וא"כ תאמר לכולהו ועוד מיקשי
ליה מתניתין דכידר מערבין (בכריתות דף מ'.) דיש כמה דברים דמערבין
עליו שהכל או בפ"ה וי"ל דדווקא לרב ושמואל פריך דלא חשיבי

אבל בגדי עשירים לעניים לא וכו' תימא
הבא לחומרא והבא לחומרא והתניא ר' רבי
שמעון בן אלעזר אומר "מערבין לחולה
ולוקח בדי מונו ולרעבתן בסעודה בינונית
של כל אדם קשיא ומי אמר ר"ש בן אלעזר
הכי והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר עוג
מלך הבשר פיתחו כמלואו [א] ואביי התם היכי
ליעבד הדומי נהמיה [ונפקיה] איבעיא
להו פליגי רבנן בבייה דרית שמעון בן
אלעזר או לא ת"ש דאמר רבה בר בר חנה
אמר רבי יוחנן עוג מלך הבשר פיתחו
בארבעה התם דאיכא פתחים קטנים טובא
ואיכא חד דהוי ארבעה דודאי כי קא מרור
בההוא קא מרור אמר רב חייא בר רב אשי
אמר רב מערבין בבשר חי אמר רב שימי
בר חייא מערבין בבשר חיות וכמה אמר
רב נחמן בר יצחק [א] (אחת) סיני אמר ישתים:
הנורד מן המון מותר במים כו'. [מלח
ומים הוא דלא אקרי מון הא כל מילי
אקרי מון לימא תהיו תיובתא ר' רבי
ושמואל דרב ושמואל דאמרי תרויהו אין
מערבין בורא מיני מונוות אלא על חמישה
המינין בלבד [א] ולא אוכלייהו חדא זימנא
לימא תהיו תיובתיהו נמי מהא אמר רב
הונא הבאומר כל הון עליו מים ומלח הוא
דלא זיניי הא כל מילי זיניי "והאמר רבה
בר בר חנה כי הוה אוכלנא בתריה דרבי
יוחנן למיכל פירי דגינסור כי הוינן בי
מאה הוה מנקטין לכל חד וחד עשרה
עשרה כי הוינן בה עשרה הוה מנקטין
לכל חד וחד מאה מאה וכל מאה מינייהו
(לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי
והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבעתא
דלא טעים לי זינא אימא מונוא אמר רב
הונא אמר רב שבעה שלא אוכל ככר

וז מערבין לו בה ככר וז עליו אין מערבין לו בה מיתבי הנורד מן הככר
מערבין לו בה מאי לאו דאמר ר' רבי נמי מסתברא דקתני
ספא אימתי בומן שאמר שבעה שלא אמעמנה אבל אמר עליו מאי רבי
נמי דאין מערבין לו בה א"ה ארתני ככר וז הקדש אין מערבין לו בה *לפי
שאין מערבין בהקדשות ליפלוג וליתני ברידה כמה דברים אמורים דאמר
זו אבל אמר עליו אין מערבין לו בה אמר לך רב הונא אלא מאי כל היכא
דאמר עליו מערבין קשיא רישא חסורי מיחסרא והכי קתני הנורד מן הככר
מערבין לו בה ואפילו אמר עליו נעשה כאומר שבעה שלא אמעמנה מכל
מקום קשיא לרב הונא הוא דאמר כרבי אלעזר דתניא רבי אלעזר
אומר שבעה שלא אוכל ככר וז מערבין לו בה ככר וז עליו אין
מערבין לו בה וזי אמר רבי אלעזר הכי והתניא זה הכלל אדם אוסר
עצמו באוכל מערבין לו בה אוכל הנאסר לו לאדם אין מערבין לו
בה רבי אלעזר אומר "ככר וז עליו מערבין לו בה ככר וז
הקדש אין מערבין לו בה לפי שאין מערבין לו בהקדשות תרי
תנאי ואליבא דרבי אלעזר: מערבין לנויר בין כו' מתני' דלא כב"ש
דתניא ב"ש אומרים אין מערבין לנויר בין ולישראל בתרומה כו' אומרים
'מערבין לנויר בין ולישראל בתרומה אמרו להן כו' לב"ש אי אתם מורים
שמעבין

עין משפט
נר מצוה

א [ש"ע א"ח פ"י מט
ספ"ק ו:]
ב ב מ"י פ"ו ח"ה
טומאה מה ה' ה'
ב ב מ"י פ"ה ס"ה
עירובין הל' י"ה ס"ה
ע"ש א טו"ע א"ח פ"י
ש"פ ספ"ק ו:
ב ב ד טו"ע א"ח פ"י
ד"ה ספ"ק ו:
ב ב ו מ"י פ"ה ח"ה
עירובין הל' י"ה
טו"ע א"ח פ"י ס"ה ספ"ק
ח:

רב ניסים גאון

עוג מלך הבשר פתחו בדי
עירור באהלות פ"ק ב'
בית מן המת פתחו
[בספ"ק] ודמת פתחו בדי
ספ"ק. אמר רב נחמן בר
יצחק סיני אמר ב' היני
רב יוסף, ובירורא דמילתא
בסוף מסכת בכריתות וספון
מסכת דהוריות, רב יוסף
סיני, ורבה עוקר הרים.

רבינו חננאל

בן הכיס וכן הספ"ק (א)
י"א פ"י שאין רבני גיזין
מחן. ר' לוי אמר שהן
מ"ס קללה. פ"י מס' שוין
המבור, מלח מלח סדום.
משנה בכלים פרק כ"ז
בכריתות ע"ש א"ע. שרין
לחם שלש על שלש שאין
אילו טמאים מדרס. מנאי
הטור מן המון מותר
בשמי ופחל. ואקשנין וכו'
כל מילי אקרי מון
בכריתות, והא רב ושמואל
דאמרי תרויהו אין
מערבין בורא מיני מונוות
אלא על חמישה מינין
הלל, חייטין ושעורין
וכוספין ושיבולת שיעור
וישפין. ולא יאחזקו
חורא זיכנא, נימא מרור
נמי תהיו עלייהו תיובתא.
ופריך ר' יוחנן מתני' בגורד
דאמר כל דבר הון אסור
עליו, ואקשנין חוב וכו' כל
מילי זיניי בר מים ומלח,
והא ר' יוחנן הוה אכיל
ספירין גינסור טבא וכו'
מיתבע דלא טעים לו
זינא, ומקרינן לא תימא
זינא אלא אימא מונוא.
אמר ר' הונא (התנא)
שבעה שלא אוכל ככר וז
מערבין עליו בה, ככר וז
מערבין עליו בה, ככר וז
עליו אין מערבין לו בה.
ומקשינן עליה ומקשינן
ליה רב הונא דאמר כו'
אליעזר, דתניא ר' אליעזר
אומר שבעה שלא אוכל
ככר וז מערבין לו בה, ככר
זו עליו אין מערבין לו
בה, וזי א"ר אליעזר
הכי והתניא זה הכלל
כל שהאכל נאסר עליו)
האדם אין מערבין לו
בה, אוסר עצמו באוכל
מערבין לו בה, ר' אסור,
אמר ככר וז עליו אסור,
מערבין לו בה, ככר וז
הקדש אין מערבין לו
בה, לפי שאין מערבין
בהקדשות. ומפיק תרי
תנאי אליבא דר' אליעזר.
סיקא מערבין לנויר
בין ולישראל בתרומה.
תנאי בית שמאי א"ר
אין מערבין לנויר בין
לישראל בתרומה.
ובאי הילל אין מערבין
אמרו בית הילל לבית
שמאי אי אתם מורים

